



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

18. Quis sit optimus & maxime probandus modus ministrandi hoc
sacramen. tempore pestis?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

quia non potest ostendi præceptum diuinum illud prohibens, ecclesiasticum autem non obligat cum tanto rigore, præsertim cum ius sibi subueniendi in tam graui necessitate sit maxime intrinsecum.

Q V Æ S T I O XVIII.

Quis sit optimus & maxime probandus modus ministrandi hoc sacramentum tempore pestis?

Quæstionis explicatio.

Absoluimus duas huius capitis partes, ostendimus enim qui teneantur vel non teneantur ministrare hoc sacramentum, & quibus teneantur, & quibus non. Sequitur tertia, qua examinandi sunt modi illud ministrandi, vt videamus qui illorum probandi sint vel improbandi, quod vt dilucidius fiat, duo præmittenda sunt: Primum, hoc esse singulare in hoc sacramento, quod etiam notauit Concilium (a) Trident. vt illud fieri & consecrari debeat antequam ministraretur: nam cætera omnia fiunt dum ministrantur: vnde consequitur, quod ad rem præsentem pertinet, plures tempore pestis circa ministracione huius sacramenti nasci difficultates quam aliorum, hic enim ex duplici capite nasci possunt.

a Sess. 13. de
Escharistia,
63.

possunt: primo ex consecratione, secundo ex administratione; in aliis vero, ex sola administratione, quæ in progressu fiet clariora. Alterum, hoc sacramentum, sicut est dignius duobus præcedentibus, ita est minus necessarium: secundum plerosq; enim non est necessarium necessitate mediæ simpliciter & absolute, sed tantum præcepti. Vnde consequitur (quod bene hic notandum est) in ministratioe huius sacramenti ordinariæ præferendam reuerentiam illi debitam, tali, quali necessitati priuatæ personæ: Quare non tenentur pastores ordinariæ ministrare hoc sacramentū, nisi commodè possint seruare conuenientem ritum ab ecclesia præscriptum, vt cōtra Maiorem bene notauit (a) Sotus, sicut contra in cæteris sacramentis, quæ sunt maioris necessitatis tenentur illa ministrare, etiam nullo ritu seruato, si hoc necessitas proximi postulet, vt in prioribus capitibus vidimus, & in sequentibus magis apparebit: His præmissis quæritur imprimis, quis sit optimus & maxime probandus modus ministrandi hoc sacramentum tempore pestis?

Responsio.

Ille videtur optimus, quo sacramentum hoc in certa materia & forma, quantum fieri possit, legitime consecratum, maiori

Y 3 cum

*a Sotus in 4.
dist. 12. q. 1.
art. 8. §. Ioann
nis Maioris.*

cum reuerentia, pro ratione temporis, spectata ægri valetudine & contagionis periculo, adhibitis ecclesiæ propriæ ceremoniis ministratur. Hæc responsio patet ex his, quæ superioribus capitibus, ad similem quæstionem respondimus.

Dices: Potestne hoc sacramentum sine ullis omnino ceremoniis tempore pestis ministrari?

R. Non potest, moraliter loquendo; neque enim videtur posse fingi casus, quo non debeat saltem adoratio huius sacramenti præmitti, tum per pastorem, tum per ægrum, si adhuc mentis sit compos; cum enim Christus ipse realiter & personaliter, etiam antequam ministraretur per præcedentem consecrationem panis, præsens sit, ut fides docet, si quis eum tractet manibus, oculis videat, ore sumat, sine vlla adoratione & reuerentia, graue sacrilegiû committit, ut rectissime D. (a) Augustinus dixerit: *neminem illam carnem manducare, qui non prius adorauerit.* Quamobrem videndum ministro huius sacramenti, ante omnia, ut omni cum reuerentia, etiam peste infectis hoc sacramentum ministraret, de quo plura deinceps.

a In Psal. 98.
ad illa verb.
Adorate scilicet
bellum peccatum
eius.

QVA